

tende kennis van topografische en historische bijzonderheden van de stad Utrecht. Zij zullen hem daarvoor dankbaar zijn en het betreuren, dat zij niet de gelegenheid hebben gekregen met enige luister afscheid van hem te nemen. Op uitdrukkelijk verzoek van de scheidende ambtenaar heeft geen enkele plechtigheid of feestelijkheid bij zijn vertrek plaats gehad.

Ook „Oud-Utrecht” heeft bijzondere redenen om de heer van Klaveren dankbaar te zijn. Waar en wanneer zijn hulp ook maar gevraagd werd, en dikwijls ongevraagd, heeft hij de vereniging grote dienst bewezen, vooral door het publiceren van talloze artikelen in het Maandblad en meer uitvoerige bijdragen in het Jaarboek, zoals hij ook elders herhaaldelijk goed gedocumenteerde producten van zijn pen het licht heeft doen zien. „Oud-Utrecht” lag en ligt hem na aan het hart. De vereniging heeft dan ook de stille hoop, dat zij ook in de komende jaren niet verstoken zal zijn van zijn medewerking. Echter ook zonder enige baatzuchtige gedachte spreekt zij gaarne de wens uit, dat de heer van Klaveren nog vele jaren van gezondheid en arbeidzaamheid gegeven zullen worden.

OPSCRIFTEN TE UTRECHT

De volgende rijmpjes en versjes trof ik aan in het boekje: „Koddige en ernstige opschriften op luifels, wagens, glazen, uithangborden en andere taferelen.” Derde uitgave in twee delen te Amsterdam bij H. Moonenijzer Sender, 1846.

Het boekje bevat opschriften uit het gehele land. De hieronder weergegevene zijn afkomstig uit de stad Utrecht en omgeving.

Voor eenen winkel te Utrecht.

Dit is in den rooden beer
Hier verkoopt men kaarsen en smeer
En ook goede gengebaar
En bierazijn of 't wijnazijn waar,
Ja ook ter zelfder stee
Verkoopt men klare meê.

Luifelschrift voor een bakkershuis te Utrecht.

Hier verkoopt men rogge- en weitebrood,
Dat voedzaam is in hongersnood,
En meê heel goed is voor den dood;
Want die 't gebruikt, moet zeggen,
Dat hier is puik van bollen en weggen.
Ik woon hier aan dees oord
Van de Kathrijnepoort,
Mijn naam is Jan de Groot.

Luifelschrift te Utrecht, op den Steenweg.

Kwam na lijden geen verblijden,
Dan was lijden groot verdriet;
Maar na lijden komt verblijden,
Daarom acht ik lijden niet.

Buiten Utrecht, bij Van der Val, in zijn hof, stond een uil op eenen
kruk, met bijschrift:

Men vind er meer.

Daar een poëet voor de vuist bijschreef:

Men vindt er meer als mij, die uilen zijn befaamd,
Hoewel dat zij alzo niet willen zijn genaamd.

In het glas van het kuipersgild, te Utrecht, in de Buurkerk, pleeg
te staan:

Ging het met onze kuiperij, als 't wel met anderen doet,
Onze kuiperij had vrij wat meer voorspoed.

Op een bordje, voor eene kamer te Utrecht.

Hier op de kamer woont Maartje van Schiedam, zij gaat uit leeren,
En ook, om jonge en oude te onderwijzen en te katechiseren.

Te Utrecht, op het Vreeburg.

Hier maakt men wagens, ook chaisen en karossen,
Om als ik oud word, mij van werken te verlossen;
'k Ben vroeg en laat gereed tot iedereen's gerijf,
Zoo ik het niet beleef, dan is 't goed voor mijn wijf.

Luifelschrift te Jutphaas.

Toen Jeftha uit den strijd kwam, merkte hij aan het hondje
[bijna de leus,
Maar toen zijn dochter volgde, stond hij ellendig slecht, en
[keek op zijn neus.

(Richteren 11 : 30-40)

Glasschrift te Utrecht, op de Neude.

Op den derden Augustus zat Pieter Heng alhier,
En at in een uur veertien pekelharingen zeer groot,
Met negen stuivers aan wittebrood,
En dronk er bij veertien mengelen bier;
Ik heb met hem het wedspel aangevangen,
Maar weinig was verloren, als die keel werd gehangen.

J. DE VRIES